

въ провинціи Овернъ, когн той въ него време управлялъ, когато искали да замѣнятъ прѣжни-тѣ членове палатѣ съ други новы чиновници, отрядены отъ канцлера Ману. Тась благородна твърдость, това мужество, толкось замѣчательно, были причина да го удалятъ отъ службж.

Не на дълго обаче г. де-Монтіонъ оставалъ безъ служебны занятія : въ 1775 годинж той былъ утвърденъ за совѣтникъ.

Въ Яннуаріа на 1780 годинж г. де-Монтіонъ получилъ пълно вознагражденіе за всичкы неправдины, които бѣ до тогава прѣтърпѣлъ.

Еднажъ той былъ въ царскы-тѣ палаты и чыкалъ аудіенціи у Краля. Тукъ имало собраніе многочислено;— млади велможи, отъ които были напълнены залы-тѣ, не знаели что да правятъ отъ мжчнотии, която наченвала да напада на нихъ, тукъ веднага съглядали г. де-Монтіона.

Дрѣхы-му имали стариненъ кроежъ, който былъ твърдѣ мало сообразенъ съ законы-тѣ модны, на главж си носилъ парикъ твърдѣ голѣмъ, всичко това обрнжло испърво на себе тѣхно-то вниманіе, подиръ возбудило шыгы и напоследкъ станжло прѣдметъ за присмиване.

Графъ д'Артуа былъ тогава още твърдѣ младъ, той ся повлѣклъ по тѣжъ общж заразительнж веселость и смѣялся наедно съ други-тѣ на онзи клетый парикъ.

Людвикъ XVI ся научилъ за това нѣчто. Той